

Bene verum est, quod in sacro Tribunali Rotæ via executiva pro legatis non admittitur, sed pro illorum + consecutione via ordinaria proceditur, eadem Rota apud Marchelan. *de commiss. num. 1. & per totam fol. 146.* & apud Mangil. *de subhastat. decis. 90. sub n. 2. vers. Rota tamen, & coram Buratt. decis. 208. n. 3. ibique Ferentill. n. 12. & decis. 391. num. 2. part. 2. & decis. 229. n. 16. part. 5. & decis. 167. n. 8. & decis. 240. n. 34. part. 7. recent. & apud Zacch. de Camer. obligat. decis. 188. n. 17. quia distinctionem inter Rotam Romanam, quæ pro legatis ordinariam tribuit actionem, & cætera tribunalia legatis paratam executionem tribuentia recensent Thomaf. de Tutor. & Curat. tit. 19. sub nu. 174. vers. & tamen controversum fol. 335. Gratian. dicta discept. 62. n. 18. Cyriac. d. controv. 498. n. 14. & 15. Leoncill. decis. Ferrar. 8. n. 1. post Ferentill. ad Buratt. d. decis. 208. nu. 12. & latè exornat Thomat. decis. Macerat. 49. n. 2. & 3.*

Prædicta autem opinionum diversitas in legatis ad pias causas, & sic etiam in legatis alimentorum pauperibus relictis * uti pietatem sapientibus cessat, cum in istis dubio executivè procedatur, ut post alios concludit Author hic n. 9. Gratian. d. discept. 254. num. 46. ubi de legato ex causa studii. Verall. decis. 22. n. 2. & seq. part. 1. & decis. 259. n. 6. part. 2. Cephal. conf. 485. n. 85. & seq. ubi quod causa alimentorum sit causa dotis favorabilior. Surd. decis. 323. n. 5. Gratian. decis. March. in addit. decis. 53. sub n. 4. vers. alimenta, requirunt celeritatem executionis, Merlin. decis. 875. num. 7. Rot. Avenion. decis. 39. nu. 3. Ripol. var. resolut. ult. n. 224.

Si legatario agenti adversus hæredem pro alimentis sibi legatis opponatur per hæredem in hæreditate non adesse tot bona quæ sufficiant pro satisfactione legati alimentorum + quodque legatum hujusmodi quintam partem honorum excedat, ut exinde hæres viam executivam pro legatis indifferenter competentem impediatur, quæritur an hoc asserere sufficiat, seu etiam honorum insufficientiam probare obstringatur juxta gloss. in l. cum de l. 17. ff. de probat. ubi in effectu concludit, quod dicens alia bona non extare, nisi talia, vel non esse sufficientia, habeat fundatam intentionem, & transferat onus probandi in adversarium ex traditis per Cyriac. controvers. 5. nu. 8. & seq. dixi allegat. 101. n. 6. lib. 3. Ne tamen sub simplici asseritione hæredis retardetur satisfactio legati in certis corporibus, aut speciebus, sive pro certa quantitate relictis, atque executivè debitis, * ideò concludunt Doctores, quod ex hujusmodi asseritione hæredis non impediatur executio, ut videre est apud Authorem hic num. 10. & benè exornat Burfat. conf. 298. num. 10. & 11. Ciardin. controvers. 140. n. 30. & 31. Angel. de acquir. possess. quest. 8. art. 34. n. 839. & art. 35. n. 971. Rota in dicta Urbevetana legati 5. Aprilis 1647. in fine coram R. P. D. Bichio.

Minus, quod est, in dubio legatum censetur ad tradita per Authorem hic num. 11. Leoncill. de privileg. pauper. 204. n. 1. parte 2. Mantie. de conjectur. ult. volunt. lib. 9. tit. 1. n. 5. Ciardin. controv. 47. n. 64. Ruger. conf. 3. n. 4. lib. 2. & de hac materia Author infra cap. 42. Jo. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 7. n. 10. & lib. 2. c. 42. n. 14. Thomat. decis. Macerat. 91. n. 3. & 11. Cyriac. controv. 153. n. 12. & seq. controv. 209. n. 52. & 53. Istud tamen non applicari legato alimen-

torum pauperi facto, * quemadmodum nec cæteris in piam causam destinatis subjungit Author hic n. 12. & 13. Surd. dec. 298. n. 10. ibique Hodiern. n. 1. post alios, & præcipuè Gratian. discept. 611. n. 14. & seq. Leoncill. de privileg. pauper. 204. n. 2. p. 2. Dian. p. 3. tract. 6. resol. 29. vers. licet fol. 480. Staiban. jun. resol. 18. ex n. 11. ubi de legato facto personæ conjunctæ Bim. conf. 153. n. 26. & conf. 364. n. 26. vide infra cap. 43.

Regulariter, & in dubio legatum præsumitur unicum non reiterabile, + nec annum juxta ponderationem hic Authoris sub n. 18. vers. re tamen. Leoncill. de privileg. pauper. 205. n. 1. Giouvagn. d. conf. 84. n. 8. & seq. lib. 1. Ruger. conf. 3. n. 29. & 30. lib. 2. id tamen ex conjecturis limitari subjungit eodem num. 18. vers. Extenditur nunc & vers. 1. itaque. Ubi inter ipsas præcipuum recenset in legato ad pias causas, ac consequenter alimentorum facto + pauperibus, quod annum, reiterabile, ac successivum præsumi indistinctè profitentur Novar. de privil. miser. person. 4. per tot. Leoncill. de privileg. pauper. 205. n. 2. & 3. p. 2. Jo. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 42. n. 18. Marant. respons. 29. per tot. lib. 1. Bottillier. de success. ab intest. c. 2. Theorem. 106. n. 8.

Ex quibus Author hic num. 19. post alios inducit in dubio * pro alimentis judicandum Leoncill. de privil. pauper. 97. n. 1. 2. & 3. p. 2. Dec. conf. 601. n. 7. & 8. Gratian. discept. 104. n. 35. Fenzon. ad statut. Urb. cap. 140. n. 17. Giurb. observat. 19. n. 15. Mart. Medic. decis. Senen. 89. n. 16. Laurent. Urfell. concl. 89. n. 1.

Judiciales actus diebus feriatis in honorem Dei prohibentur, & contra prohibitionem initi ipso jure + irritantur, Gratian. decis. March. 144. n. 1. & seq. & decis. 5. n. 5. in fine in annotationibus registratis post primum vol. discept. Jo. Franc. Andr. controv. 131. n. 2. & 3. Gizzarel. dec. 58. sub num. 12. ubi Baldax. de Angel. num. 4. & Joseph. de Mel. decis. 58. n. 17. & Didac. de mar. num. 1. San-Felic. decis. 173. n. 1. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 45. n. 7. & 8. Jo. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 4. cap. 9. nu. 1. Jo. Anton. ab Eccles. observat. 77. nu. 27. & 28. Jo. Baptista Antonell. confil. 91. n. 1. Pasqualig. dec. 152. n. 3. Nig. de execut. rei judicat. c. 15. §. 5. n. 5. fol. 426. & post alios animadvertit Author hic sub num. 19. vers. Quinto etiam infertur, Carol. Malet. de Hierarch. & Sur. Eccles. militan. lib. 5. tit. 10. n. 3. fol. 29. Lanfranch. Zacch. de Salar. quest. 92. n. 1. & 2. Ventrigl. de dieb. fest. annot. 16. §. 2. n. 4. & n. 31. ubi etiam quod citatio decreta die feriatis in honorem Dei ad diem non feriatis, sed juridicam sit nulla.

Præcedens tamen conclusio in causis alimentorum non militat, quippe quoniam si relictæ sint pauperi, & agatur de alimentis + præsentibus, seu futuris, sive jure actionis, sive officio judicis debeantur, utique peti possunt etiam diebus feriatis in honorem Dei ad tradita per Authorem hic n. 20. & 21. & pluribus exornat Leoncill. de privil. pauper. 151. nu. 2. 3. & 4. parte 2. Jo. Baptista Antonell. d. conf. 91. nu. 2. seq. 19. ac per totum. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 45. n. 26. Fenzon. ad statut. urb. cap. 140. num. 24. & seq. ubi limitat in alimentis præteritis. Scac. de judic. lib. 2. cap. 5. num. 46. & seqq. Barz. decis. 15. n. 32. in fine, & num. 33. Borell. in summ. decis. part. 2. tit. 38. num. 125. Lanfranch. Zacch. de Salar. quest. 92. n. 6. & seq. Baldax. de Angel. ad Gizzarel. decis. 58. n. 13. cum distinctione semper, quod hæc posterior conclusio + sibi locum vindicet in alimentis

alimentis præsentibus, & futuris, secus verò quoad præterita, quæ hoc privilegio non potiuntur Ventrigl. de dieb. fest. annot. 16. §. 2. n. 22. & faciunt tradita per Hieronym. Nicol. de fer. n. 5. tit. 9. lib. 2. de Judic. tom. 2.

Regulariter Judex officium suum non imper- 16 titur nisi illud petenti * juribus cumulatis hoc ab Authore n. 22. Leoncill. decis. Ferrar. 36. n. 4. & de privileg. pauper. 295. n. 1. Altograd. conf. 44. nu. 13. & 14. lib. 1. Surd. conf. 349. nu. 36. Mart. Medic. decis. Senen. 54. n. 1. Spad. conf. 2. n. 24. lib. 1. Cornaz. decis. 80. n. 5. Jo. Franc. Andr. controv. 188. n. 1. Palm. conf. 43. n. 20. & conf. 47. n. 66. Niger. de except. c. 9. §. 5. n. 3. & seq. & videntia sunt inferius notata ad cap. 21.

Ex privilegio tamen alimentorum piæ causæ 17 & miserabilis + contrarium suadet, quemadmodum advertit Author hic n. 23. quam conclusionem exornat Leoncill. dicta decis. Ferrar. 36. n. 5. & de privileg. pauper. 295. nu. 6. ac per totum: ubi concludit, quod Judex puniatur si etiam irrequisitus in causis hujusmodi officium suum non imperitur: infinitos recenset Guilhel. Anth. de rescript. & morat. conclus. 49. sub n. 184. lit. E. 6. fol. 480.

Cujus privilegii ratione succedit etiam, quod 18 quamvis hæres inventarii * confectione pendente, nequeat conveniri à creditoribus hæreditatis, ita ut exceptio ista impediatur litis ingressum contra ipsos creditores, & legatarios, ut argumentatur Author hic num. 23. in fine, & 24. Joan. Franc. Andr. controv. 198. n. 1. Joan. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 4. c. 30. n. 4. ubi ambo inquirunt, an hæres interim debitores convenire possit. Gizzarel. decis. 76. ubi Baldax. de Angel. n. 1. & seq. & n. 12. ubi declarat, quod si hæres dum conficit * inventarium, debitores conveniri reconveniri valeat. Joseph. de Mele n. 1. & seq. Didac. de mar. n. 3. ubi quod interim debitores hæreditatis jure conveniatur, nec à confectione inventarii impediatur Sanfelic. decis. 211. per totum.

Ratione tamen alimentorum nihil omnino 20 prohibet, quominus * hæres etiam antè confectionem inventarii efficaciter conveniatur, ut tangit Author hic n. 24. & latè post alios profertur Giurb. decis. 4. n. 46. Hodiern. ad Surd. decis. 323. n. 10. Gratian. discept. 236. n. 52. Leoncill. de privileg. pauper. 175. n. 2. & 3. Jo. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 4. c. 30. n. 6. Joan. Franc. Andreol. dicta controv. 168. n. 2. Gizzarel. decis. 76. n. 6. ubi Baldax. de Angel. n. 9. Joseph. de Mele n. 10.

Facta ademptione omnium legatorum generaliter reservatis solum legatis ad pias causas relictis, in hujusmodi reservatione non comprehenditur legatum dotis, neque legatum alimentorum * nisi emanaverit favore pauperis, ac consequenter favore pietatis, & animæ, ita ex Peregr. confil. 68. lib. 4. & Cephal. conf. 116. per tot. examinat. Author. hic n. 25. Verumtamen indagatio ista nullius roboris videtur, si quidem in generali ademptione legatorum pro alimentis, atque ad pias causas relictæ non comprehenduntur, seclusâ etiam dictâ præservativâ, quæ uti tacitè inherens expressè nihil omnino operatur, ideoque ademptio generalis, seu revocatio legatorum non includit legatum alimentorum. Surd. decis. 323. n. 8. Leoncill. de privileg. piæ causæ 220. n. 3. part. 2.

Filiatio ad effectum consequendi alimenta 22 præsumptionibus probatur, * & sola filiationis

quasi possessio sufficit. Leoncill. de privileg. pauper. 22. n. 15. part. 2. cum adductis per nos allegat. 111. n. 3. lib. 3. & faciunt tradita per Post. de manutent. observat. 34. n. 2. & subjungit Author hic n. 26. cum adductis in annot. ad cap. 1. n. 17.

Plura tandem circa commutationem legatorum, versionem illorum de uno usu in alium, ac reductionem agglomerat Author hic nu. 27. inquirendo insuper cujus auctoritate in legatis alimentorum, * aut ad pias causas relictis commutatio, versio, seu reductio fieri possit, in qua plurimum se detinet; verum quia in hac materia adsunt decreta Summorum Pontificum, & Sacræ Congregationis recensita per infra-scriptos, ideò ad illos me remitto, & præcipuè ad Barbos. de univers. jur. Eccles. lib. 3. c. 27. d. n. 46. ad 67. Leoncill. de privileg. pauper. 60. per totum. Ciardin. contr. 192. n. 13. ubi de pactis, & commutationibus circa res spirituales, & hoc qualiter procedat declarat Pasqualig. decis. 224. nu. 2. 11. & 12. Dian. part. 1. tract. 17. resol. 26. ubi concludit, quod Episcopus cum causa legata pia possit commutare, vel in alium usum convertere; at sine causa commutatio Papæ solummodo competat, quod repetit Bordon. resol. 55. n. 46. & seq. tom. 2. Carol. Marant. respons. 75. n. 10. lib. 3.

CAPUT IV. SUMMARIUM.

- 1 Alimentorum in causa summarie proceditur. Libellus non requiritur n. 2.
- 3 Dilationem alimenta non patiuntur.
- 4 Probationes in causa alimentorum leviores sufficiunt, declara ut n. 5.
- 6 Privilegium alimentis competit, quatenus subest paupertas, sed vide n. 7.
- 8 Legitimitas personæ in quocumque judicio requirit. Litis contestationem præcedere debet n. 9. declara ut n. 10. Libellus requiritur n. 11.
- 12 Filiatio ad effectum successionis concludenter probanda est, sed fallit ad effectum consequendi provisionalem pro alimentis n. 13.
- 14 Filiatione probata alimenta debentur absque libello, & liti contestatione.
- 15 Dotis in causa libellus regulariter requiritur, sed dilationes abbreviantur num. 18. declara ut num. 19.
- 16 Dos pauperi relictæ piæ causæ æquiparatur.
- 17 Dotem magis privilegiam quam alimenta tradunt DD. hic adducti.

IN causa alimentorum summarie, * & de plano proceditur. Caputaq. decis. 22. nu. 4. part. 1. Surd. decis. 323. numer. 5. Grat. decis. March. 129. num. 6. Rim. jun. conf. 584. nu. 81. & 82. Guilh. Anth. de rescript. & morat. conclus. 40. nu. 8. Leoncill. de privileg. pauper. 383. n. 3. Mart. in compilat. decis. verb. alimenta decis. 49. tom. 1. Laurent. conclus. 89. n. 16. Ripol. var. resolut. c. 5. n. 234. Joan. Anton. ab Eccles. observat. 39. n. 21. lib. 1.

Qua ratione sequitur ut in causa alimentorum summarie agitanda libellus * non requiratur, ut post alios infert Author hic nu. 2. Rim. jun. dict. conf. 584. n. 81. Guilh. Anth. de rescript. & morat. dicta concl. 40. n. 9. & 10. ubi quod neque liti contestatio requiratur, & admittit Author hic n. 3. Rot. decis. 376. n. 1. part. 9. tom. 2. recent. quia

3 quia dilationem + alimenta non patiuntur jure merito in causis alimentorum breviores termini assignantur. Author hic n. 4 & 5. cum adductis per Guilh. Anth. de rescript. & morat. conclus. 40. n. 7. & consil. 42. n. 14. Menoch. de arbit. cas. 52. n. 12. Borell. consil. 71. n. 37. Caren. resol. 49. n. 8. Bim. consil. 167. n. 20.

Et causa alimentorum non solum habet hoc privilegium, quod respectu ordinis summaria sit, ac summarie tractanda, sed etiam respectu probationum * ex quo leviores probationes & semiplena presumptiones etiam, & indicia in causis alimentorum sufficiant, ut post alios considerat Author hic num. 6. Laurent. Urfell. dicta conclus. 89. n. 16. Cavaler. decis. 245. n. 3. Monach. decis. Bonon. 5. n. 6.

Cum declaratione tamen quod praedicta sibi locum vindicent quoad alimenta de praesenti, aut in futurum debita, siquidem respectu praeteritorum * pro illorum consecutione privilegium aliquod non competit, & via ordinaria iudicium instrui debet ex notatis per Authorem hic nu. 7. Menoch. de praesumpt. quest. 35. n. 30. lib. 1. Leoncill. de privileg. pauper. 22. n. 38. & privileg. 23. sub n. 21. vers. ubi etiam generaliter, & passim dictum fuit. Franc. decis. 203. n. 2. Thesaur. decis. 44. sub n. 1. vers. tamen omnis favor. Merlin. Pignat. contror. 61. n. 20. & contror. 62. n. 13. cent. 1. Ripol. var. resol. cap. 5. n. 235.

Retento insuper themate paupertatis praedicta procedunt, ex quo sine ipsa alimentis + privilegium aliquod non debetur ad notata per Authorem hic num. 8. Barbof. allegat. 82. nu. 11. Gen. in prax. Eccles. tricen. 14. quest. 391. n. 4. ubi tamen concludit, quod etiam si alimenta + diviti debentur adhuc privilegiata praesistant. Monach. decis. Bonon. 21. n. 8. & seq. Leoncill. de privileg. pauper. 23. n. 2. part. 2. & dixi in cap. praecedenti in principio. Et praesupposita paupertate qualitercumque debeantur alimenta habent privilegium, ut in eis procedatur summarie ac de plano quemadmodum diximus.

In hac materia alimentorum ex eo, quod pater conventus a filio pro alimentis neget filiationem, aut e contra filius a patre pro alimentis conventus neget paternitatem, ac superinde aliqua cognitio praecedere habeat, non ideo sequitur, quod exinde litis contestatio in causa alimentorum idem illa cognitio legitimacionem personae + respiciat in quocumque iudicio quantumvis executivo, summario ac privilegiato praerogatur dixi allegat. 34. n. 10. lib. 2. & allegat.

37. n. 28. lib. 3. Jo. Ant. ab Eccles. observat. 39. n. 12. & 13. lib. 1. & ad rem optime Lanfranch. Zachar. de salar. quest. 91. n. 52. Rot. coram Othob. decis. 95. n. 13. Jo. Baptista Antonell. consil. 40. n. 16. & seq. Mart. Ventur. consil. 50. n. 112. Fontanell. decis. 448. n. 3. & seq. Cenc. de cens. quest. 95. n. 14. Zacch. de Cam. obligat. quest. 34. n. 22. & post tract. Rot. decis. 76. n. 6. & coram Merlin. decis. 553. n. 16. Author tom. 6. contror. cap. 136. n. 67. Olea de cess. jur. tit. 6. quest. 9. n. 1. Mart. Medic. decis. Senen. 13. n. 16.

Legitimatio autem personarum ante litis contestationem + praecedere debet, ex quo de personis prius agitur, antequam juris ratio habeatur. Bart. in l. si duo 93. sub n. 3. vers. quia alias sua persona non est legitima, ff. de solut. & liberat. & in l. qui stipendia 9. sub n. 3. vers. & sic persona debet prius legitimari. C. de procurat. Corn. consil. 332. sub n. 3. vers. nisi prius legitimarentur personae agentium lib. 1. Jo. de Amic. consil. 24. n. 4. Cartar.

decis. 63. n. 17. Mantio. decis. 204. nu. 15. Ofalc. decis. 1. sub n. 35. vers. primum de personis quaerendum est. Gail. pract. observat. 97. n. 13. in fin. lib. 1. Roland. consil. 46. n. 1. lib. 2. Afin. in prax. §. 28. cap. 1. n. 2. Schrader. de feud. part. 10. in praamb. n. 30. & seq. Jo. Baptista Antonell. consil. 59. n. 19. Post. de manutent. observ. 80. n. 6. Guilh. Anth. de rescript. & morat. concl. 11. nu. 3. Thomat. decis. Macerat. 52. nu. 5. & 6. Carlevar. de judic. lib. 1. tit. 2. disput. 4. n. 11. ubi distinguit inter agentem nomine proprio + quo casu non est necessarium, ut initio iudicii, & ante litis contestationem personam suam legitimet, & inter agentem nomine alieno, in quo necessarium est, ut in principio litis, & ante illius contestationem legitimacionem propriae personae uti pro alio comparentis, aut alium representantis faciat, ut latissime prosequitur Carleval. de judic. lib. 1. tit. 2. disput. 4. n. 27. sed huiusmodi distinctio solidum non videtur habere fundamentum, siquidem agenti simpliciter nomine proprio, praesens questio non applicatur, nisi ratione qualitaris extrinsecae, aut supervenientis ad ejus personam, vigore cuius ageret, vel alterius nomen sustineret, tunc enim non audiretur in meritis, nec in iudicio admitteretur, nisi ita demum justificata qualitate, cujus cognitione pendente lis interim nullatenus contestatur.

Super qua legitimacione personarum veluti, quod quis sit filius vel pater, summarie quidem proceditur, non tamen per hoc tollitur, quin praedicta discussio libellum, + litis contestationem, & probationes requirat, saltem leviores, imperfectas, ac conjecturales, ut subjungit Author hic n. 9. & diximus in annot. ad cap. 3. §. filiatio. Merlin. decis. 488. n. 2. & seq. & decis. 658. n. 1. & decis. 797. n. 1. & seq. Sperell. decis. 173. n. 8. & decis. 174. n. 102. & 103. Altograd. consil. 7. n. 5. lib. 2. Rot. coram Othob. decis. 137. n. 16. & 17. ubi quod praesumptionibus, & conjecturis filiatio etiam contra tertium probetur, & decis. 251. n. 18. & seq. ubi quod id maxime succedat ad effectum successionis late Bardellon. consil. 52. ex n. 11. ac per totum dixi allegat. 75. num. 11. lib. 3.

Verum tamen quod etiam ad effectum successionis filiatio per plenas probationes probari debeat concludentur * pluribus exornat Author contror. rs. lib. 3. cap. 27. n. 21. & tom. 5. c. 104. ex n. 2. & hic n. 10. cuius opinionem sequitur Rot. decis. 289. n. 1. part. 1. & decis. 146. sub n. 9. vers. atque haec eo magis procedunt part. 2. & decis. 314. n. 18. & 19. part. 6. recent. & in Farfen. fideicommissi de victoriis 5. Maii 1655. §. ultimus ex descendibus, & vers. & privandi bonis; ubi quod eo fortius istud intret quando agitur contra tertium coram Zarate. Quapropter auctoritates in appositum adductae, vel procedunt, quando agitur de praedictis reparabili, vel quando versantur in conjecturis adeo vehementibus, ex quibus filiationis concludens probatio resultet, vel sumus in possessorio duntaxat.

Abscindendo tamen a praedictis in eo conveniunt omnes, quod ad effectum consequendi provisionalem pro alimentis * qualis qualis probatio filiationis sufficiant, quemadmodum declarat Author hic n. 9. Rot. decis. 499. n. 1. ubi quod existens in quasi possessione filiationis alimenta consequatur part. 1. divers. Gratian. discept. 567. num.

nu. 24. Burat. decis. 756. n. 4. Rot. decis. 289. sub nu. 1. vers. & licet, & decis. 444. sub n. 9. part. 1. & decis. 314. n. 19. & seq. part. 6. recent. & post alios dixi allegat. 111. n. 4. lib. 3. ubi aliae Rotae decisiones impressae habentur.

Probata vero filiatione, aut paternitate, non quidem plene, ac concludenter, sed praesumptive, succedit postea conclusio superius firmata quod absque libello, litis contestatione * aut alio iudiciali actu alimenta per modum provisionis a Iudice decernantur, quemadmodum diximus supra, & facient tradita per Lanfranc. Zacch. de salar. quest. 91. n. 57. Molin. de primog. lib. 2. cap. 16. num. 39. Galupp. in prax. part. 2. cap. 2. num. 55.

Tandem Author in fine hujus capituli concludit quod in causa dotis + tamen si summaria, requiratur libellus, litis contestatio & probationes plene ac concludentes per fide dignos, habiles & majores omni exceptione fieri debent, nam causa dotis exigenda, aut restituenda summaria dicitur respectu ordinis, sed non respectu probationum. Verumtamen non ita de plano conclusionem procedere existimarem, cum enim

dos + pauperi potissimum relictae praesens causa equiparetur Gratian. discept. 700. n. 11. Amat. dec. Ferrar. 24. n. 7. & seq. Minsynger. observat. 3. n. 7. cent. 3. Leoncill. de privileg. pauper. 94. n. 1. & seq. Sperell. dec. 156. n. 37. & prius dec. 81. n. 26. cum adductis per Lanfranc. Zacch. de salar. quest. 36. n. 4. & 5. Guilh. Anth. de rescript. & morat. conclus. 41. n. 3. Surd. decis. 298. n. 9. Usque adeo ut non desint, qui volunt dotem magis * privilegiam censerent quam Alimenta Bald. Novell. de dot. part. 6. privileg. 4. Constant Roger. de dot. §. 2. num. 5. Tiraquel. de primogen. quest. 62. sub num. 5. vers. imo verò. Baldaxar. de Angel. ad Gozzarel. decis. 50. num. 3. Guilh. Anth. de rescript. & morat. concl. 41. num. 6. Treutler. consil. 37. num. 189.

Ex quibus optime concluditur etiam causam dotis summariam censerent ita ut termini, & * dilationes habeant abbreviari, ut quanto citius expediat. Cels. Hug. consil. 50. n. 4. & per totum Leoncill. de privileg. pauper. 383. n. 4. ubi tamen, quod in causa dotis quoad substantialia iudicii * procedatur ordinarie, & decis. Ferrar. 50. nu. 11. Jo. Ant. ab Eccles. observ. 39. nu. 20. & 22. ubi quod pro utraque parte probationes, & defensiones admittantur, licet quoad ordinem iudicii procedatur summarie. Spad. consil. 214. n. 7. lib. 2. ubi quod favore dotis admittantur probationes a verisimili, & a communiter accidentibus. Rip. var. resol. 5. n. 240. Guilh. Anth. de rescript. & morat. concl. 41. nu. 15. vide quae diximus in annot. ad cap. 8. in fine.

CAPUT V. SUMMARIUM.

- 1 Servo alieno legatum valide relinquitur.
- 2 Servus si a Domino instituat hares, ultra hereditatem consequitur libertatem.
- 3 Servis valide alimenta relinquantur.
- 4 Minores de observantia bona acquirere non possunt. Fallit ut num. 5. Alimenta quotidie mendicare coguntur num. 6. officium iudicis non implorant nisi pro elemosyna fabricae, & aliis necessitatibus, n. 8.

5 Eques Hierosolymitanus Ecclesiae patronus alimenta ab ea non consequitur, sed a Religione.
9 Legatum pro emendis libris relicum minoribus de observantia subsistit.
10 Pontifices dispensant aliquando Minores de observantia ad effectum consequendi legatum.

FIRMATO hic per Authorem, quod servo legatum, nec fideicommissum relinqui possit, quod tamen ita simpliciter prolatum subsistere non videtur, quoniam servo etiam alieno legatum * relinquitur. Pichard. §. alienus quoque nu. 9. institut. de haeredibus instit. Si autem a proprio Domino instituat hares * ultra haereditatem, libertatem quoque consequitur. Pichard. §. servus autem n. 9. instit. de haeredibus instit. Leoncill. de privileg. pauper. 174. n. 2. Insuper quod servi alimenta valide relinquantur * eaque officio iudicis etiam contra dominum consequi valeant: deportatis quoque, & damnatis alimenta relinqui posse subjungit hic a n. 3. ad 8. Cavalcan. de usufruct. sub n. 238. vers. alimenta vero, & seq. Peregr. de jur. fisc. lib. 5. tit. 1. n. 123. latissime Caball. resolut. crim. 222. n. 7. & per totum, ubi pluribus exornat, & quando conclusio non procedat casus indicat Paqualig. quest. moral. 245. n. 3. cent. 3.

Professi in religione Minorum de observantia Sancti Francisci omnimodam habent incapacitatem acquirendi * & retinendi bona praeter in quibusdam casibus hic per extensum enumeratis a num. 9. usque ad finem. & per Rot. decis. 365. per totam part. 5. recent. Barbof. de univers. jur. Eccles. lib. 3. cap. 27. n. 76. usque ad 81. dixi allegat. 37. n. 9. & 30. & allegat. 47. n. 13. & 14. ubi quod dispensatae in hoc existant Maniales Sanctae Clarae ejusdem Ordinis, & n. 18. lib. 3. Rot. in Romana legat. 18. Februarii 1650. §. neque repugnat, & per totam Cerro. Quam incapacitatem temperat Author hic n. 2. 8. & 26. dummodo fratribus de observantia * ad breve tempus quid modicum in causam alimentorum relinquantur, cui adheret Barbof. de univers. jur. Eccles. lib. 3. cap. 27. sub nu. 75. vers. legat tamen, sed circa istud videntur da est Rot. dicta decis. 365. nu. 28. & 29. part. 5. recent. ubi in tantum admittit istud, in quantum in alimenta, seu victum, & vestitum ipsorum cedere non debeat, sed in necessaria cultui divino. Carol. Mallett. in Hierarch. Eccles. militan. lib. 4. part. 6. tit. 10. §. ult. fol. 476. & 477. a quibus nec dissentit Author hic sub n. 28. vers. secus si sit ad alimenta.

Ratio subest optima, quia Minores de observantia Sancti Francisci, ex instituto eorum religionis tenentur quotidie alimenta * mendicare, quinimo professi in religione capaci bonorum, nec opus est providere de alimentis, ex quo onus istud spectat ad ipsam religionem, hinc nec Equiti Hierosolymitano * indigenti patrono tenetur Ecclesia, seu beneficium pro alimentis Rot. decis. 454. n. 3. part. 2. recent. Sperell. decis. 21. n. 72. Lottier de re benefic. lib. 2. quest. 5. n. 35. & in Neapolitana alimentorum 10. Aprilis 1617. Pirovano.

Qua retenta opinione animadvertendum succedit, quod sicuti minoribus de observantia actio non competit pro consecutione alimentorum ita neque officium iudicis implorari possit, nisi pro elemosyna fabricae, + & aliis necessitatibus Ecclesiae, ut bene declarat Galupp. in prax. part. 1. cap. 5. n. 80. quem secutus sum allegat. 37. nu. 30. ubi